

Jerker var ortens raskaste dräng (Vingåkersvisan)

trad. Vingåker, Södermanland

$\text{♩} = 120$

Jer - ker var or - tens ras - kas - te dräng, kun - nig i plog och spa - da.
An - na var or - tens vä - nas - te mö, kun - nig i väf och spå - nad.
"Tror du att Jer - ker hål - ler mig kär?" An - na till Ka - rin sa - de.
Jer - ker, som stått och lyss - nat, i hast, skyn - da - de öf - ver än - gen.

Gäll - de det ock att ta sig en sväng, glad var han med de gla - da.
Kin - den var röd, och hvit som en snö, blic - ken för - råd - de trå - nad.
"Det kan du frå - ga blom - kro - nan - där, som står i pros - tens ha - ge."
"Hej! An - na lil - la, nu är du fast", skrek den för - tjus - te drän - gen.

Hän - de sig dock vid mid - som - mar - tid, An - na och Ka - rin ta - la - des vid.
Vek om sitt lif hon var som ett rör, Ving - å - kers ros hon kal - la - des för.
Blad up - på blad hon ploc - ka - de af, Ja var det svar som blom - kro - nan gaf.
An - na som plund - rat blom - kro - nan nyss, nu blev hon plund - rad kyss ef - ter kyss,

An - na och Ka - rin ta - la - des vid. Allt ut - i pros - tens ha - ge.
Ving - å - kers ros hon kal - la - des för. Det vill ej sä - ga li - tet.
Ja var det svar som blom - kro - nan gaf. Allt ut - i pros - tens ha - ge.
nu blev hon plund - rad kyss ef - ter kyss. Sen blev hon Jer - kers ma - ka.